

מ"ת 50596/05/16 - מדינת ישראל נגד א ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

05 יוני 2016

מ"ת 50596-05-16 מדינת ישראל נ'
ג(עציר)

תפ 50579-05-16

בפני כב' השופטת דנה אמיר

מדינת ישראל

המבקשת

נגד

א ג (עציר)

המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד נורית פרחי

ב"כ המשיב עו"ד מורנו

המשיב בליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו דרישה באיומים של רכוש והחזקת סכין שלא למטרה כשרה כאשר על פי המפורט בכתב האישום, המשיב דרש מהקטין את תכולת תיקו ואף דרש את אופניו כאשר סירב הקטין למסור את אופניו איים המשיב על הקטין בפציעה שלא כדין בגופו באומרו שידקור אותו ושלף מכיסו סכין יפנית.

התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית לפיה המשיב אינו כשיר לעמוד לדין.

כמצוות המחוקק בתיקון 8 לחוק לטיפול בחולי נפש, נבחן קיומן של ראיות לכאורה, כאשר הסנגור אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה למעט האיומים באמצעות הסכין וכן טוען טענה משפטית הנוגעת לסעיף העבירה אשר היה על המבקשת להאשים בו, מקום בו המסד הראייתי הוא בהתאם לטיעוניה. בסופו של יום, הוסכם כי עניין זה לא יתברר במותב זה בפרוטוקול מיום 24.5.16.

עיינתי בתיק החקירה בכל הנוגע לאיומים באמצעות הסכין בעדות המתלונן הקטין, בעדות המשיב וכן בעדות חברו של המתלונן, ומצאתי כי קיימות לכאורה למיחוס למשיב.

במסגרת סמכויותי על פי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב - 1982 ועל פי סעיף 15 (א) לחוק לטיפול בחולי נפש תשנ"א - 1991, נוכח חוות הדעת הפסיכיאטרית, אשר עולה ממנה כי המשיב אינו כשיר כיום לעמוד לדין, וכן לנוכח עמדת הצדדים, אני מורה כדלקמן:

1. ההליכים בתיק העיקרי נגד הנאשם יופסקו;

2. הנאשם יאושפז במקום עליו יורה הפסיכיאטר המחוזי, לאחר שנמצא כי קיימת מסוכנות ומצבו מצריך אשפוז;

3. תקופת האשפוז המירבית היא על פי סעיף 404 רישא לחוק העונשין. מדובר בפרק זמן מירבי של 5 שנים. נתתי דעתי לבקשה לקצוב את התקופה. כידוע קיימת מחלוקת פוסקים בעניין. לטעמי, נוכח תכלית החוק והעובדה שקציבת התקופה נועדה על מנת שלא יישכח באשפוז, כאשר בידי הוועדה הפסיכיאטרית להחליט מתי יכול להשתחרר משיב מאשפוז, והיא הגורם המקצועי, המוסמך והקובע, מצאתי לקבוע את התקופה המירבית.

ראו בהקשר זה ת.פ 59343-02-15. עוד אציין כי לא ברור לי כיצד ניתן לקיים דיון ענייני, סוג של טיעון לעונש, כאשר המשיב אינו כשיר לעמוד לדין ולהיות מיוצג על ידי סניגור, מה גם שהמבקשת יכולה לאחר שחרורו של המשיב לעתור לחידוש ההליכים, ובמקרה כזה, ככל שתברר שאלת ביצוע העבירות על ידו וייקבע שאכן ביצען, הרי שיתקיימו טיעונים לעונש. ברי, כי המחוקק לא התכוון לקיים "שני הליכי טיעונים לעונש" - פעם אחת בעת אשפוזו ופעם שניה ככל שיחודשו ההליכים נגדו. וכן ע"פ 59511-02-16 בית משפט מחוזי חיפה מהעת האחרונה.

4. הפסיכיאטר המחוזי מתבקש להודיע לסניגוריה הציבורית ולעו"ד מיטל סטי ממפלג תביעות ת"א, על מועד הבאת הנאשם בפני הוועדה הפסיכיאטרית.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לפסיכיאטר המחוזי ולסניגוריה הציבורית. תשומת הלב מופנית לכך שהמשיב מבקש להיות מיוצג על ידי עורך דין בהליכים בפני הוועדה על פי חוק הטיפול בחולי נפש.

המזכירות תסרוק החלטתי זו לת"פ.

ניתנה והודעה היום כ"ח אייר תשע"ו, 05/06/2016 במעמד הנוכחים.

דנה אמיר , שופטת